

Posudek bakalářské práce

Oprava této práce není příliš jednoduchá, zvláště kvůli velikému množství jednoduše odstranitelných chyb. Je škoda, že si autor na práci nenašel více času a znovu ji nepřečetl.

Ze stylistického hlediska je práce nečitelná – ve větách chybí podmět, věty nedávají logický smysl, ačkoliv jsou vyplněné obtížnými češtinými výrazy, gramatika mnohdy odpovídá jinému jazyku, např. s. 2 „Praktikanti NLP se vyskytují úplně všude a to včetně mezi akademickými kruhy. (Witowski 29)“.

Forma chybí, autor používá různé fonty i uprostřed slova, text budí dojem okopírování bez následných úprav (zvláště díky jemně zbarvenému podkladu v pozadí). Zarovnání textu, odlišování nadpisů, či jakákoliv jiná známka toho, že autor věnoval pozornost vzhledu není patrna. Poznámky pod čarou, mají identické znění, jako text samotný, např. s. 34 „Boření kotev“.

Ocenila bych však autorovu schopnost rešerše a strukturace textu, která je na bakalářskou úroveň minimálně odpovídající. Dle textu udělal velmi dobrou práci při vyhledávání zdrojů, které jsou zdá se vyčerpávající co do četnosti, tak i do relevance. Bohužel nezvolil šťastný způsob jejich zaznamenávání v textu – někde zcela chybí např. s. 34 „Zároveň se dá říct, že léčba fobií a úzkostí tvoří velikou část psychoterapie jako oboru samotného.“ (Kde autor tuhle informaci vzal? Čím ji podložil? Co je na tom pravdivého? Je to tak u všech druhů a směrů terapie, jak autor naznačuje?). Někde jsou citace jen v záhadných kódech „Výsledky prokázaly signifikantně lepší hodnocení v případech používání shodného systému predikátů s klientkou. (100)“.

Schopnost rozeznat relevantní studie a konstruktivně se vymezit k jejich závěrům prokazuje náhodně (u některých citovaných studií), následně pak ve shrnutí. Je škoda, že touto schopností neobohatil i zbylé části práce. Např. na s. 35 autor sice uvádí studie, které zjišťovaly efektivitu metody při léčbě, ovšem bez jakéhokoliv komentáře, či kritického zhodnocení kvality těchto studií. Uvádí například zlepšení u pacientů, kteří léčbu podstoupili, ovšem jen z běžného náhledu chybí jak kontrolní skupina, tak nebere v úvahu terapeutické zlepšení bez ohledu na volenou metodu, přičemž je známo, že jen zaměření pozornosti na pacienta a lidský kontakt působí terapeuticky. O odstavec níže je sice uveden výzkum s kontrolní skupinou, ovšem zde zase chybí jakékoliv výsledky oné studie.

Slabší je autorovo předložení výsledků studií, kde mnohdy chybí výsledky, či jiné podstatné údaje citovaných studií, v převažující míře však chybí i důvod, proč autor studii vlastně uvádí – co se pokouší čtenáři sdělit. Např. s. 4 „Jejich postojem bylo to, že tento postup není nutný, a tak vždy nejprve formulovali teorii, či model a ihned ho uvedli v praxi s tím, že se relevance projeví až při samotné praxi. (Witowski 30-31)“ – proč však autor toto uvádí nesděljuje. Rovněž bych vytkla nenávaznost jednotlivých odstavců a myšlenek na sebe, text pak vyvolává časté otázky po tom, co tím chce vlastně autor říci.

Pro závěr použiji jednu z autorových závěrečných vět ze s. 39 „Závěr celého shrnutí vědeckých závěrů vyplývajících z empirického výzkumu v kontrastu k závěrům NLP je dalo by se říci evidentní ze shrnutí jednotlivých kapitol.“

Práci je na pomezí obhajitelnosti, doporučovala bych autorovi ji znovu přečíst a uvést ve smysluplný celek.

Posudek vytvořila: Mgr. Denisa Průšová